

Malířka tygrů a prostitutek. Cenu za mladou malbu získala Laura Limbourg

magazin.aktualne.cz, 31. 1. 2020

Narodila se v malém městě u belgických Antverp, od dob, kdy chodila do školky, ale žije v Česku. Studentka pražské Akademie výtvarných umění s belgickým jménem Laura Limbourg se včera stala vítěžkou letošní Ceny kritiky za mladou malbu. Porota ji vybrala ze 60 uchazečů. Osm z nich až do 1. března představuje společná výstava Galerie kritiků v pražském Paláci Adria.

Vítězkou 13. ročníku Ceny kritiků za mladou malbu se stala Laura Limbourg. | Foto: ČTK

"Mamka je Češka. Za tátou, Belgičanem, se přestěhovala, když jí bylo 19 let. A někdy na konci devadesátých let sem přišli podnikat," shrnuje svůj původ čtyřicetiletá Laura Limbourg .

O umělecké dráze měla jasno od dětství. "Nebyla jiná možnost, nic jiného neumím. Ve škole byly problémy v čemkoli, pokud nešlo o malování. Všechny mé kroužky byly od malička zaměřené na malování, ani sporty mi nešly," směje se vysoká dívka s platinovými vlasy.

Laura a její tygři

Na akademii studuje pátý ročník, je v ateliéru Josefa Bolfa a Jakuba Hoška. "K Josefu Bolfovi jsem přešla hned, jak jej přijali na školu, protože mám ráda jeho tvorbu. Dokáže poradit, líbí se mi, že neřešíme obsah věcí. Když vidí, že o tom nechci mluvit, nenutí mě. Toho jsem si užila dost na stáži v Londýně. Tam jsme naopak řešili jen témata," říká Laura Limbourg.

V Galerii kritiků ochotně mluví o svém souboru exotických pláten, jimž dominují tygři a nahé ženy. "Obrazy spojuje téma prostituce v Asii. Před dvěma lety jsem začala hodně cestovat a tohle mě zasáhlo. Mám potřebu se s tím nějak vyrovnat," vysvětluje.

"Nechci, aby bylo na první pohled zřejmé, o co mi jde. Člověka to má napadnout až po chvíli, když si všimne malých detailů, například vázy, na které vykresluji příběhy těch holek. Tygři jsou tam jako jejich ochránci. V Asii jsou ženy často považované za předmět, ne za bytost. Musejí být poddajné tomu, kdo si zaplatí," líčí.

Laura Limbourg před svými díly v pražském Paláci Adria. | Foto: ČTK

Malby Laury Limbourg mají zdánlivě průsvitné barvy, které se vpíjejí jedna do druhé. Autorka používá hodně ředěné akryly, které na rozdíl od olejů schnou rychle.

"Vyhovuje mi, že tak můžu pracovat hodně rychle, sekám jeden obraz za druhým. Je to takový skicák na plátně. Nedělám si skici, jdu rovnou na plátno," popisuje. "Letos jsem začala malovat na nenašepsované plátno. Dost mi to usnadňuje práci, je rychlejší."

Tím, že výtvarnice přeskočí šepsování, tedy počáteční podkladový nátěr, se barvy hodně vpíjí. "To je právě ono. To, co chci vyjádřit, pak není tak popisné," pochvaluje si Laura Limbourg.

Samopal na hedvábí

Vítězka Ceny kritiky vystavuje nejen v Paláci Adria . Nedaleko odtud, v Galerii Dolmen , má ještě přehlídku rozměrnějších pláten na stejné téma. Některá jsou malovaná na hedvábí a doplněna nášivkami.

Dílo Laury Limbourg. | Foto: Galerie kritiků

Právě v Dolmenu je zřetelnější kritická linka souboru. Například jedna velká tmavá malba na hedvábí ukazuje asijskou dívkou. Oblečená je jen v plavkách, ale v ruku odhodlaně svírá samopal.

Porotci na dílech Laury Limbourg oceňují především jemné barvy. "Vypadají jako prachové. Zdá se, že vítr zafouká a malba bude pryč. V těch malbách je něco křehkého, prchavého," říká předsedkyně poroty, kunsthistorička Martina Vítková.

Podle ní nebyla volba letošního vítěze ceny jednoduchá. "Kdyby bylo po mém, získalo by ocenění všech osm finalistů," zmiňuje Vítková, potěšená, že se v soutěži objevily i práce přesahující klasickou malbu. "Mými favority byli Annemari Vardanyan, jejíž tvorba je na pomezí kresby a malby, a Matěj Bílek ze sochařského ateliéru UMPRUM. Ale nakonec vyhráli opravdoví malíři, tak to asi má být."

Razantní malba z Ostravy

Kromě hlavní ceny, která laureátce přinese příspěvek na výstavu i katalog a týdenní stáž v některém evropském velkoměstě, bylo vyhlášeno také druhé a třetí místo. Porota v tomto pořadí vybrala Ivetu Bradáčovou a Filipa Nádvorníka, který navíc získal zvláštní ocenění nakladatelství Gema Art.

Dílo Filipa Nádvorníka. | Foto: Galerie kritiků

"Nádvorník je ostravský autor, který nás zaujal svým tématem. Tím je práce. Maluje dřevorubce nebo tesaře, jsou to razantní obrazy, podobně jako byla díla loňského vítěze Vojtěcha Kovaříka. Zdá se, že z Ostravy přichází razantní malba," srovnává předsedkyně poroty Vítková dva autory, kteří pocházejí z Fakulty umění Ostravské univerzity.

Při prohlídce výstavy finalistů se pak zastavuje u prací sochaře Matěje Bílka. Toho pro malířskou soutěž kvalifikovalo, že na povrchu svých objektů používá barvy.

"Pracuje tak už asi pět let. Přitom v sochařství byla malba nebo úprava povrchu považována za zbytečnou. Říkalo se, že musí vyznít materiál, hmota a barva, a že nemá smysl přidávat další barvy. Mladí umělci se ale vrací k polychromii, nestydí se za dekor. Ornament pro ně už není zločinem. Není to modernistické, je to současné. To je vidět i na přehlídkách, jako je Benátské bienále. Povrchy soch začínají překypovat barvami," doplňuje Martina Vítková v narážce na světově asi nejznámější přehlídku umění v Itálii.

Na snímku z výstavy finalistů je dílo Annemari Vardanyan. | Foto: ČTK

Mečiar mezi kytičkami

Slova obdivu má i pro dalšího finalistu. Miroslav Pelák se narodil ve slovenském Bardejově, nyní žije v Praze, kde vystudoval magisterský cyklus na akademii.

"Zpočátku se zdálo, že všechny v soutěži převálcuje," ukazuje předsedkyně poroty na výrazné, přímo na zeď přibité plátno zachycující pouliční bitku. "Připomíná španělské muralisty nebo Leona Goluba," srovnává Vítková, které se líbí i Pelákova politická razantnost.

Další dílo, vyřezané z překližky, znázorňuje bývalého slovenského premiéra Vladimíra Mečiara, jak tančí s modelkou Claudii Schifferovou. Jejich siluety autor postavil na starý kus nábytku, do jehož vytažených šuplíků zasadil různobarevné petrklíče. "Tančí mezi květinami, které jsou takové funerální," hodnotí to porotkyně, podle které se nikdo z českých umělců nevyjadřuje tak přímočaře.

Dílo Miroslava Peláka (vlevo) znázorňuje bývalého slovenského premiéra Vladimíra Mečiara, jak tančí s modelkou Claudií Schifferovou. | Foto: ČTK

Vedle razantního Peláka působí poněkud odtrčeně série melancholických krajin Ester Knapové. Jemné jsou také obrazy Ivety Bradáčové, inspirované interiérem starého mlýna v jižních Čechách. "Autorka do toho připojila i svůj zážitek z návštěvy hrobu Františka Kupky na Père-Lachaise," doplňuje Vítková.

Poslední z finalistů je Klauďie Hlavatá, která vystavuje koláže kombinované s fólií. Některé zavěsila do prostoru pod skleněný strop galerie. "Koláže komponuje nejprve v počítači. Spojuje své fotografie z dětství se snímky odjinud," dodává Martina Vítková.

Cena kritiků pro mladou malbu, jíž se míní umělci do 30 let, je udělována od roku 2008. Iniciovala ji kurátorka Vlasta Čiháková Noshiro jako reakci na stále dominantnější konceptuální umění, které převažuje také v nejvýznamnějším českém ocenění, Ceně Jindřicha Chaloupeckého.

Výstava

Výstava finalistů 13. Ceny kritiky za mladou malbu 2020

Galerie kritiků, Praha, výstava potrvá do 1. března.

Autor: Magdaléna Čechlovská

Zdroj: <https://magazin.aktualne.cz/kultura/umeni/cena-kritiky-za-mladou-malbu-laura-limbourg/r~381493f6444911ea858fac1f6b220ee8/>